

umuligt, som hidtil har været muligt, at hvor særegne Forhold anbefalede det, kunde Vedkommende faae en saadan Bevilling? Vi have jo hørt Tale om enkelte Handelspladser, vi have hørt Tale om saadanne Steder, som maaffee ikke endnu havde udviklet sig saameget, at der var Grund til ved særlig Lov at give Alle og Enhver Udgang til at nedfætte sig; men hvorfor skulde ikke Flere paa saadanne Steder ifølge Bevilling kunne nedfætte sig der? — Vi have en anden Række af Bestemmelser, §§ 23, 62 og 63, som gaae ud paa en Forening af flere Ræringer. Jeg har maattet og maa fremdeles modsætte mig en i Loven selv liggende suidkommen Kuldkastelse af Grændsen imellem Handel paa den ene Side og Haandværk paa den anden Side o. s. v.; men det er ganske vist, at dersom man ikke vil bibeholde Bevillingsmyndigheden, som den nu bestaaer med Hensyn til disse Forhold, saa vil der i mange Tilfælde møde mange Ubilligheder og Haardheder.

Det er af alle disse Grunde, som have vundet Anerkjendelse i større eller mindre Grad — jeg troer saa godt som hos alle de andre Medlemmer af Udvalget med Undtagelse netop af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds, at jeg paa det Indstændigste maa tilraade det ærede Thing idetmindste at slutte sig til den begrændsede Bevillingsmyndighed, som er foreslaæet i Dverensstemmelse med, hvad jeg her har forklaret.

J. A. Hansen: Ja, fordi den ærede Minister har behaget at falde min Betragtning af disse Forhold eenfædig, derfor bliver den jo ingenlunde eenfædig. Jeg troer, at den ærede Indenrigsministers Betragtning er ligesaa eenfædig i modsat Retning (Rei!); jo, jeg troer, at Folkethingets Afstemninger igiennem flere Sæssioner over et af mig indbrægt Lovforslag, og som har faaet en saa stor Stemmeesterhed for sig, at det næsten var Eenstemmighed, vise, at man ikke billiger den Maade, hvorpaa de Erklæringer komme istånd, hvortil Bevillingerne støtte sig. At det er i Frihedens Interesse, at der skal gives Ministeren Ret til at gjøre saadanne Undtagelser, kan jeg slet ikke erkjende; det er i Partifæhedens og Bilkaarlighedens Interesse, at de skulle gives; man gjør med Hensyn til en Enkelt en Undtagelse fra Loven, som man ikke vil gjøre med Hensyn til Andre, favoriserer en Enkelt og giver ham maaffee store Fordele paa Andres Bekostning, og man vælger med den allerstørste Bilkaarlighed mellem dem, man vil favorisere. Det er aldeles tilfældigt, naar 2, 3 eller Flere staae overfor hinanden, om den Enne da kan skaffe sig en noget varmere anbefaling end de Andre, og derpaa beroer Ministerens Valg; thi han kjender ikke Personerne, men han maa gaae ud fra, om det har været Vedkommende muligt at skaffe sig anbefaling hos Folk, hvis Navn klinger godt og som have Noget at sige.